

«Puc considerar com a absolutament cert que el bombardeig del «Deutschland» tingué efecte mentre el navili no complia funcions de control marítim, àdhuc si, d'una manera general, el vaixell hagués estat alguna vegada encarregat d'aquesta missió» (MAISKI)

La carta de l'ambaixador de la U.R.S.S. al president del Comitè de no intervenció

Moscou, 10. — L'agència Tass comunica la carta adreçada per Malski, ambaixador de la U.R.S.S. a Londres, al president del Comitè de no intervenció sobre l'incident del «Deutschland» discutit en la darrera sessió del sub-comitè el 31 de maig.

Després d'una llarga exposició, Malski declara poder considerar «com a absolutament cert que el bombardeig del «Deutschland» tingué lloc mentre el navili no complia funcions de control marítim, àdhuc si, d'una manera general, el vaixell hagués estat alguna vegada encarregat de la dita missió».

La carta acaba dient: «Sense plantejar objeccions de principi contra les mesures preses pel Comitè de no intervenció per a garantir els navilis que participen al control marítim contra els incidents que podrien sobrevenir en relació amb operacions militars, he de declarar, no obstant, que segons la meua opinió, les negociacions referents a les dites mesures han de tenir lloc solament després de la discussió del conjunt del problema en el Comitè de no intervenció i en tot cas han de posar-se en coneixement de tots els països representats al Comitè».

Us agrairia molt que enviéssiu còpia d'aquesta carta a tots els membres del Comitè plenari.»

Una Enciclopèdia Espasa, utilitzada com a parapet

Naturalment, aquest fet s'ha esdevingut al camp facciós

Madrid, 10. — Entre els últims evadits del camp facciós, pel sector de la Ciutat Universitària, figura un obrer del diari madrileny «A B C». Ha fet interessants manifestacions sobre la vida en el territori feixista. Ha dit que l'ofensiva republicana sobre el pujol Garabitas costà als facciosos milers de baixes i una bateria completa fou desfeta, cosa que ocasionà la mort de setanta artilers.

Ha afegit que a les trinxeres s'ha declarat una epidèmia de sarna. A l'escena hi ha un hospital abarrotat de sarnosos que no disposen més que d'una habitació de bany per a tots.

Ha dit també que en la Fundació Del Amo, a l'Escola d'Arquitectura i a l'Institut d'Hygiene hi havia armaris plens de llibres, de ràdios, de cinemes, aparells científics, etc. Tot ho han fet malbé. Per a fer parapets utilitzaren un Diccionari Espasa nou completament.

Ha donat altres detalls ja coneguts sobre la descomposició de la rera-guarda facciosa. Els crims comesos pels rebotats i falangistes, la manca de combativitat d'aquests, etc.

«Heil, Deutschland!»

«¿Per què el món sencer sap que el Govern hitlerià ajuda Franco i per què el poble alemany és l'únic que ho ignora?», pregunta el Partit Alemany de la Llibertat

«LA PARAULA D'ALEMANYA NO TE CAP VALOR PROP DE LES NACIONS ESTRANGERES»

«L'ECONOMIA NAZI NO TE CAP CREDIT ENLLOC DEL MON»

Berlin, 10. — El Partit Alemany de la Llibertat feu circular, ahir, dues notes protestant contra la política interior i exterior del govern nacionalsocialista. Després d'haver destacat els símptomes de desconfiança profunda i l'expressió de odi i protesta de tots les capes del poble a pesar —diu la nota— de la policia, planteja una sèrie de qüestions als dirigents nazis «relatives a l'incident del Reichstag».

En la primera nota es diu: «Per

EL PRESIDENT COMPANYY HA REBUT IMPORTANTS VISITES

Després d'haver treballat durant tot el matí al seu despatx particular de la Residencia, l'Honorable President de Catalunya s'ha traslladat aquest matí als departaments oficials per tal de rebre audiència.

El senyor Companyy ha estat visitat, entre altres, pel cònsol i vicecònsol dels Estats Units senyors Mahlon Fay Perkins i Douglas Flood; el diputat Bagaria; el diputat senyor Marian Rubió i Tuduri; ex-alcaldes de Manresa senyor Marret; cap superior de Policia, tinent coronel Ricard Buitrago; i l'ex-conseller senyor Antoni M. Sureda.

També ha rebut la visita del President del Comitè de la indústria del pa de València de Barcelona, el qual li ha lliurat 67.000 pessetes per a ésser destinades a despeses de guerra.

Més tard han estat a complimentar el senyor Companyy: Mr. John Park, delegat de The General Relief Fund for Distressed Women and Children in Spain; Mr. Alfred Jacob, delegat de la Societat dels Amics Quakers; de la Union Internationale de Secours aux Enfants; The National Joint Committee for Spanish Relief i el Comitè Internacional de Coordinació i d'Informació per l'Aide a l'Espanya Republicana.

Miss Elsie Thomson, danesa, delegada de la Societat dels Amics Quakers; Miss Esmay Odgers, australiana, de The Australian Spanish Relief Committee i The National Joint Committee for Spanish Relief; i el senyor Domènec Ricart, de la Delegació Quakers de Barcelona.

També ha rebut la visita del senyor Joaquim Alvarez Calvo, autor del periodisme en Barcelona, el qual ha lliurat al President un exemplar del diari de la l'«Espanya», el qual

En un avanç al sector de Guadalajara, les nostres forces dominen el planell de l'Alcàrria

Ha estat capturat copiós material de guerra i s'han fet 60 presoners

Miaja dóna compte de l'operació

Madrid, 10. — En rebre aquest migdia el general Miaja els periodistes, els ha dit que anit passada les nostres forces havien donat un cop de mà al planell de l'Alcàrria i havien aconseguit capturar seixanta presoners i apoderar-se de quatre metralladores.

«Els presoners són estrangers?», ha preguntat un informador.

«No. Tots són espanyols —ha contestat el general Miaja— i a continuació el general s'ha acomiadat dels periodistes».

Madrid, 10. — Els facciosos que actuen a la Ciutat Universitària atacaren amb violència les nostres posicions.

Malgrat la gran quantitat de municions que emparen els rebels, l'atac no fou, com altres vegades, molt violent. Els soldats de la República rebutjaren amb facilitat aquesta agressió a les nostres trinxeres; i la calma ha renascut per no alterar-se ni en la matutina ni en el matí d'avui.

Als altres sectors propers a Madrid, llevat d'alguns dretells i trets de canó i morters, no hi hagué res digno d'esmentar. Unicament cal fer remarcar la perfecta tasca dels soldats de fortificacions especialment d'aquella que actuen a la carretera general de La Corunya, on cada nova posició que es pren a l'enemic o cada front que s'eixampla, els soldats dels batallons de fortificació el converteixen en una posició inexpugnable.

Al sector nord de la província de Guadalajara, les nostres forces han realitzat un audaç i ràpid cop de mà. Prop de Las Invernias hi ha una posició situada entre els rius Tajo i Tajuña, denominada Meseta de la Alcàrria. Les nostres forces, en un moviment de rapidesa extraordinària, atacaren l'esmentada posició per sorpresa. En alguns moments, en adonar-se'n l'enemic, calgué lluitar quasi cos a cos; i les nostres forces hagueren d'empirar el seu reconquest valor per a llançar d'ella on eren els facciosos, abans que ells tractessin d'organitzar una defensa mitjana.

Les nostres forces capturaren algun material de guerra, entre el qual figuren metralladores, fusells i municions.

També l'exèrcit popular ha aconseguit capturar seixanta presoners, tots ells espanyols.

Les nostres forces, realitzada aquesta operació, s'han replegat no a les posicions d'on havien sortit, sinó a altres bastant més avançades, i ha deixat el planell de l'Alcàrria totalment batut pel nostre foc i en situació de terra de ningú.

El dit planell constitueix una mena de proa del que hi ha entre el Tajo i el Tajuña; i des d'ell es podran portar a cap ulteriors operacions de major envergadura. Les nostres forces estan previngudes per a rebutjar qualsevol atac de l'enemic o per complir immediatament qualsevol ordre del comandament.

Al front de la serra, tranquil·litat. Solament el quotidià canoneig i de tant en tant la presència de la nostra aviació que observava el camp de batalla i ha bombardejat algunes de les seves posicions, ha torbat la tranquil·litat de la serra.

Als altres fronts no hi ha hagut novetats, llevat als del Jarama i sud del Tajo, on les nostres forces han continuat les seves incursions al camp rebel.

Ha estat enlerrat el doctor Antoni Rubió i Lluch

Aquest matí, a dos quarts d'onze, ha estat tret de la casa mortuòria, Ràmbola de Catalunya, 10, el cadàver del gran patriota Antoni Rubió i Lluch. Malgrat no haver-se comunicat l'hora de l'enterrament, han estat moltes les personalitats i representacions de Centres oficials, científics i docents que han assistit al digne acte.

Eren nombrosíssimes les figures rellevants del nostre món intel·lectual que han acompanyat fins a la seva darrera estada les despulles d'aquest savi i patriota exemplar.

La presència del dol estava integrada pels familiars del difunt. El sepellí ha reventat un to de màxima modestia segons la voluntat dels fills del finat.

Durant tot el matí d'avui, les banderes dels Centres docents i de la nostra Universitat han estat a mig pal en senyal de dol per la pèrdua d'aquesta alta figura de les nostres lletres.

ELS REBELS SÓN IMPOTENTS PER A TRENCAR ELS NOSTRES FRONTS

El Pic de Porley i Santa Flor, a Leon, en poder dels lleials

Madrid, 8. — «Política» en la seva impressió diària dels fronts diu: «Un nou templeig inicià l'enemic el dia d'ahir sobre les nostres posicions avançades de Robledo i de Pedrarrubia al front de la Sierra. No s'ha de suposar que amb tal acció volgués arrabassar-nos aquestes posicions que fa poc conquistaren els soldats de la República. L'atac no fou de bastant consideració per a suposar tal cosa. Sense dubte que tractaren de provar les nostres forces de dit sector i comprovar si els soldats de l'exèrcit popular sabien respondre a una lleugera pressió per a, en cas negatiu, emprendre una altra ofensiva de major envergadura. Suposem que la resposta rebuda no els hauria deixat amb ganes de tornar-hi. Tot just al dir-se que l'atac s'arribà a efectuar. Acabava de començar-se quan des dels nostres parapets es baté amb tal energia i seguretat les tropes feixistes que, immediatament, aquestes hagueren de tornar al lloc d'on havien sortit, sense intentar després moure's».

Cap altra cosa no es pot registrar sobre el front del centre el dia d'ahir, llevat que els lleials han consolidat les posicions ocupades dies ençà al sector de la Cuesta de las Perdices, entre les quals hi ha el cementiri del proper poble d'Aravaca.

Dià darrera dia, sense grans alaroms, les nostres tropes del front de Leon van arrabassar posicions als feixistes. Ahir ho feren al pic de Porley i Santa Flor. Els feixistes tractaren d'oposar resistència, però els nostres soldats repetiren la gesta realitzada dies ençà i escometeren valentament contra els traidors als quals llançaren de les posicions que ocupaven i els produïren moltes baixes i s'apoderaren d'algun material de guerra.

A la resta dels fronts, la jornada transcorregué amb tranquil·litat, tranquil·litat que és d'esperar que no sigui duradora, puix que els generals, vist el fracàs definitiu a Bilbao, intentaran atacar per un altre costat amb les úniques forces de xoc que posseïxen. Només a força d'èxits més o menys morals, poden els pretorians mantenir-se a l'Espanya rebel. L'estabilitat als fronts és clara prova de la seva impotència enfront de nosaltres, que socava els fonaments del seu fals pedestal i accelera i aprofunda cada vegada més l'enderrocament definitiu de tota la força dels que es diuen els maitos «nacionalistas españoles».

Quals llançaren de les posicions que ocupaven i els produïren moltes baixes i s'apoderaren d'algun material de guerra.

A la resta dels fronts, la jornada transcorregué amb tranquil·litat, tranquil·litat que és d'esperar que no sigui duradora, puix que els generals, vist el fracàs definitiu a Bilbao, intentaran atacar per un altre costat amb les úniques forces de xoc que posseïxen. Només a força d'èxits més o menys morals, poden els pretorians mantenir-se a l'Espanya rebel. L'estabilitat als fronts és clara prova de la seva impotència enfront de nosaltres, que socava els fonaments del seu fals pedestal i accelera i aprofunda cada vegada més l'enderrocament definitiu de tota la força dels que es diuen els maitos «nacionalistas españoles».

Joan Lluhi Vallescà, a la Generalitat

Els periodistes han tingut oportunitat aquest migdia de saludar, a la Galeria Gòtica del Palau de la Generalitat, el cònsol de la República a Tolosa, senyor Joan Lluhi i Vallescà, amb el qual han conversat extensament, amb caràcter particular, sobre les impressions que s'experimenten des de la nova República, a través de les incidències de la guerra i dels problemes polítics d'Espanya.

Lluhi i Vallescà ha recalcat especialment la gran simpatia i adhesió que al poble espanyol té la immensa majoria dels francesos del migdia de França, i majorment encara de la colònia espanyola de tot el país, descomptant, naturalment, els elements feixistes que han fugit del territori republicà d'Espanya, els quals actuen obertament contra la causa del poble en combinació amb als quadres d'espionatge italià.

Ha afegit que en el terreny internacional, durant aquests darrers temps, l'opinió era també del tot favorable als lluitadors lleials al Govern de la República, que s'han guanyat la simpatia i l'admiraçió de tot el món per la causa de llibertat que defensen.

Ha dit finalment el cònsol a Tolosa que no feia política ni volia tractar aquesta matèria, puix que com a funcionari no li escales.

Lluhi i Vallescà pensa tornar a França dintre breus dies.

LA TRANQUIL·LITAT ES ABSOLUTA A TOT CATALUNYA

—No tinc cap notícia a comunicar-vos —ha dit aquest migdia el delegat general d'Ordre Públic, senyor Paulí Gómez, en rebre els informadors.

I en acomiadar-se, ha afegit: —Realment ni tinc res de notícia. La tranquil·litat és absoluta a tot Catalunya».

Dos anys i mig de treball forçats per escoltar la Radio Estrasburg

Kiel, 10. — El tribunal especial d'Hamburg les sentències del qual en assumptes de ràdio són tristament cèlebres, acaba de condemnar Johann Schuetholt, de Kiel, de 32 anys, a dos anys i mig de treball forçats i a la degradació cívica per tres anys, pel delicte d'haver escoltat regularment des de fa algun temps les emissions de ràdio de l'estació d'Estrasburga.

Seràn castigats els abusos en el preu i la distribució de queviures

Madrid, 10. — L'alcaldia ha dirigit una nota al Sindicat de l'Alimentació U. G. T. i C. N. T. on crida l'atenció de les organitzacions obreres, perquè ordeni els seus afiliats que per cap concepte no permetin abusos de cap naturalesa, ni en el preu ni en la distribució dels aliments, com fins ara ha vingut succeint a alguns establiments, segons denúncies que s'han formulat a l'Alcaldia i que han estat publicades.

Cas de reincidir, l'alcaldia està disposat a tancar els establiments que siguin necessaris, i donar a la publicitat els noms dels amos i també dels dependents que allí treballin; prohibir l'obertura de nous despatxos i impedir que tornin a treballar en lloc de les persones que hagin intervingut en les faltes que es castiguen.

Actuació de l'aviació republicana

COMUNICACIÓ DEL MATI DEL CAP DE L'EXERCIT DE L'EST A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA

La nostra aviació ha efectuat diversos vols de reconeixement en terrenys facciosos. Res més digne de mencionar.

HOMENATGE AL POBLE BASC

València, 10. — El Comitè Central de las JSU ha organitzat un acte que es celebrarà demà, divendres, en homenatge i ajut al poble basc, amb la cooperació del Front Popular i el Socors Roig, i patrocinada per l'Ajuntament i el Govern de la República.

Prendran part en ell destacats fills del poble basc: Aurora Arzaiz, per les Joventuts; el director general de Seguretat, tinent coronel Ortega; el ministre de la Governació, Zugazagoitia; el ministre d'Agricultura, Vicente Uribe; Dolores Ibaruri, per les dones basques; el ministre de Justícia, Manuel Irujo.

S'annuncia que l'acte serà presidit pel general Miaja.

A la tarda es celebrarà un gran festival i en ell intervindran destacats artistes i els espatadantzaris.

Segueix feliçment el raid de l'aviadora Earhard

Dakar, 10. — Amèlia Earhardt ha sortit a les 5:45 cap a Gao.

EL MINISTRE IRUJO SEQUEIX MALALT

València, 10. — El secretari del ministre de Justícia, senyor Horna ha dit als informadors que el senyor Irujo continuava malalt i que per aquest motiu, molt probablement, no podria assistir demà a l'acte que ha de celebrar-se al teatre Principal d'homenatge i ajut a Euzkadi.

IMPRESSIONS DEL VIATGE D'UN CAMPEROL CATALA A RUSSIA

En l'emissió de la Conselleria d'Agricultura corresponent a demà divendres, dia 11, s'ha realitzat l'entrevista que el Servei de Premsa i Ràdio de l'esmentada Conselleria farà al company Ceferri Borda, de la Unió de Rabassaires el qual en representació dels pagesos de Catalunya, ha fet un viatge a Rússia en ocasió de les festes commemoratives del Primer de Maig celebrades enguany a aquell país.

En aquesta emissió, el company Borda explicarà les impressions per ell recollides en les visites que ha efectuat a diverses de les Repúbliques de la Unió Soviètica, especialment en allò que es refereix a l'organització agrícola que els russos tenen establerta.

Aquesta emissió, com a totes les de la Conselleria d'Agricultura, començarà a les 8 del vespre.

L'home que ha portat el poble alemany a la bancarrota

El Consell d'ahir tractà de qüestions de tràmit Demà es tornarà a reunir

El Consell ordinari setmanal corresponent als dimarts, se celebra ahir a la tarda, com estava previst, amb assistència de tots els membres del Govern de la Generalitat, presidit per l'Honorable senyor Lluís Companys.

La reunió, que tingué lloc al saló d'actes del Palau de la Generalitat, comença després de les sis de la tarda i acaba prop de les nou.

El President Companys, interrogat pels periodistes, a la sortida del Consell, digué que no hi havia noves extraordinàries que no estiguessin consignades en la nota que els seria facilitada pel secretari del Consell, senyor Martí Feced.

Afegí que havien estat tractats únicament afers de tràmit, i que la pròxima reunió ordinària se celebraria el pròxim divendres en lloc del dissabte, puix que calia discutir qüestions que hi ha pendents de caràcter urgent.

El conseller d'Obres Públiques, senyor Vidella, confirmà el que havia dit el senyor Companys, i digué que tot allò tractat era de tràmit i, per tant, no calia als periodistes cercar altres informacions que la nota de decrets aprovats que els seria lliurada.

LA NOTA OFICIAL

A dos quarts de deu del vespre, el Gabinet de Premsa facilità la següent referència de la reunió:

«A les sis de la tarda s'ha reunit el Consell de la Generalitat sota la presidència de Lluís Companys. La reunió ha acabat a les nou del vespre i, entre altres, han estat aprovades les disposicions següents:

Justícia. — Decret nomenant jutge forense del Jutjat número 4 de Barcelona, amb caràcter interí, el doctor Manuel Baxeres Escrivano.

Treball. — Decret creant la Junta de Defensa Passiva.

Economia. — Diversos decrets de concentracions d'indústries.

Finances. — Decret de crèdit extraordinari d'un milió de pessetes per atencions del Departament de Sanitat i Assistència Social.

Un altre d'un milió de pessetes mil per al Comitè d'Avituallament d'Assistència Social.

Cultura. — Decret disposant que el vaixell «Rosa V. V.» del Departament de Cultura, s'anomeni President Macià.

El Consell ha tractat àmpliament de problemes relatius a Economia i Provisió.

La pròxima reunió, en lloc del dissabte, se celebrarà el divendres per tal d'atendre algunes assumptes d'urgència».

Per demostrar llurs simpaties per la República espanyola

HAN ESTAT CONDEMNATS A RECLUSIO CATORZE OBRERS AUSTRIACS

Vienna, 10. — El Tribunal Provincial d'aquesta ciutat ha condemnat catorze obrers de Floridsdorf, barri proletari de la capital austriaca, a penes de reclusió que oscil·len entre dos mesos i un any, per activitats il·legals.

Se'ls acusa d'haver escollit la ràdio de València i haver demostrat les seves simpaties envers la República espanyola i que elogiaven el Govern espanyol com a model digne d'èsser imitat.

Diversos testimonis han declarat que havien sentit dir als acusats notícies d'Espanya rebudes pel ràdio.

Encara que el Tribunal no ha pogut acusar d'un delictes determinats els obrers, els ha condemnat a les penes ja esmentades. La vista ha tingut lloc a porta tancada. El fiscal ha declarat que el sol fet de demostrar interès pels successos d'Espanya i escoltar ràdios estrangeres, posa de relleu el caràcter dels acusats.

ESPORTS

Ahir, al Gran Price

Arias fou declarat injustament vencedor de Miró, i Soria fou vençut per Barbens

No. Ahir a la nit, al ring del Price, Arias no vencé el campió d'Espanya del pes lleuger.

(Matx núm. 17) Tampoc.

Per a nosaltres — i per a la major part dels espectadors — era vencedor Miró. Bona prova d'això la tenim amb l'avaluador formidable que es produí quan hom proclamà vencedor a Arias i amb el fet que el Comitè de Boxa féu anunciar que el propi Arias féu senyals evidents de demència que ni ell no estava d'acord que se'l proclamés vencedor.

Un cop més, però, no havia vingut.

Però hom diu que els veredictes són inapel·lables. Una vegada més, un campió ha estat víctima dels errors dels juecs, i aquests, menys, jutgen els que en saben més.

Què hi farem!

Begons el nostre criteri, la primera represa fou anivellada, puix que ambdós atacaren alternativament.

A la segona s'imposà Miró, que assolí connectar unes magnífiques sèries a l'estomac d'Arias.

A la tercera, Arias reaccionà i atacà un xic més que en l'anterior i replicà Miró eficaçment. Repressa nul·la.

A la quarta, Miró atacà continuament i dominà lleugerament per la seva boxa més eficaç.

A la cinquena Miró seguí atacant i arribant a les cordes d'Arias en retrocedir.

A la sisena, Miró continuà l'atac. En un cop a cos lesionà Arias a l'ull esquerre. Repressa igualada.

A la vuitena, ambdós atacaren de valent i es feren aplaudir xardorament. Repressa igualada.

A la novena, Arias reaccionà formidablement i connectà unes sèries magnífiques a l'estomac de Miró, que semblava un xic cansat.

I en la dècima, Arias féu un valent, però Miró replicà sempre en tots els moments formidablement. Repressa nivellada.

Per tant, segons el nostre resum, trobem tres represses netament de Miró, una d'Arias i una de nivellada. Si hom considera que Miró portà sempre la iniciativa de l'atac i que assolí imposar la distància que més li convenia, cal reconèixer que havia d'èsser proclamat vencedor.

El combat fou tot ell de bona boxa, serà, tal com correspon a dos veritables campions.

Abans d'aquest encontre, s'efectuà el que esmentàvem Soria amb Barbens.

L'encontre fou tot ell embrollat. Més de boxa i de catx. Primerament per obra i gràcia de Barbens, després perquè se'n contagià el seu continuant. Després de deu represses d'empentes, algun cop de cap de tant en tant, i alguna clau de catx, hom declarà vencedor Barbens. Ningú no protestà.

Anteriorment, Torres, l'ex-campió amateur de Catalunya, fou vençut mestriament per Mompó, aliig ex-campió professional, però també del pes mitjà.

Al primer encontre professional, Garcia vencé Rodríguez per abandonament a la cinquena represa.

I en el preliminar amateur, Guinç, molt més científic i precís, vencé Soria per punts.

Al Price un ple marfite tal com corresponia al programa combinat. La vetllada immillorable. En tots els encontres triomfà l'experiència, el mètode, la lògica, que ja és molt.

Llistina q. els jutges ho fessin tan plaent!

WARRIOR

EL BARCELONA HA ARRIBAT A MEXIC

El «Elements que integren l'expedició del Barcelona han arribat a Mèxic després d'un viatge completament normal. Han estat rebuts per una multitud d'esportistes que els han tributat una afectuosa rebuda.

Els delegats, jugadors i altres individus de l'expedició s'han traslladat a l'Hotel Majestic, a l'avinguda de Madero, 73, on s'allotgen.

En ésser interrogats pels periodistes locals, s'han manifestat molt complaguts del viatge i especialment de les atencions que han estat objecte des de la seva arribada a terra mexicana, a la qual acudeixen disposats a complir amb tot el seu entusiasme la seva ambaixada prop d'un poble tan unit per fraternals sentiments.

Els jugadors dedicaran unes quantes sessions a entrenament per tal de trobar-se ben disposats per al matx de presentació que s'espera amb grandiositat.

POLA NEGRI TORNARÀ A ACTUAR AL CINEMA

Berlín, 10. — L'artista cinematogràfic Pola Negri, que es trobava des de fa vuit dies en una clínica, afectada d'un atac d'enteritis, ha millorat molt de la seva malaltia i hom espera que molt aviat podrà reprendre les seves activitats artístiques.

LA CIUTAT MARXA

NOVA OFICINA. — La Junta de la Secció d'Alimentació de la Unió General de Dependents de Venda i Distribució (ex-Sindicats Unió Ultramarina, Mercantil i Associació de la Dependència Mercantil), U. G. T., fa avinent a tots els seus associats que, des de demà divendres la seva oficina restarà instal·lada al Passeig de Fà i Margall, 30.

PALESTRA. — Demà divendres començarà el curs de Puericultura que sota la direcció del doctor Trias Mazancs i al seu càrrec, es donarà en el nostre local els dilluns i divendres, de 7 a 8 del vespre.

També continua oberta la matrícula al curs d'Infermeria que donarà sota la direcció del doctor Ciria Cuyas, els dilluns, dimecres i divendres.

Per a més detalls i inscripcions, a les nostres oficines (Consell de Cent, 331, entresol, segona, telèfon 2284).

EXPOSICIO DE DIBUJOS D'AJUT A EUSCADI. — L'Alcaldessa de Catalunya, adreçada al P. E. U., inaugurarà demà passat, dissabte, a les sis de la tarda al seu estatge del carrer Montau, 3 (antic «Quatre Gats»), una selecta Exposició de Dibuixos a profit dels nostres germans bascos, a la qual han aportat llurs més excel·lents obres els artistes d'arreu de Catalunya.

CASAL DE LA CULTURA. — La Secció de Cinema, us invita a la projecció del primer film sonor, de Greta Garbo, producció Metro Goldwyn Mayer, basat en una obra original del gran dramaturg Eugene O'Neill: «Anna Christie», preceptiu d'un comentari crític per Apol·lí M. Ferry.

L'acte tindrà lloc a les cinc en punt de la tarda, de demà passat, dissabte, a la sala de projeccions de Metro Goldwyn Mayer, carrer de Mollers, 201.

Per a invitacions, Casal de la Cultura (plaça de Catalunya, 14).

SHA MORT LA MARE DE STALIN

Berlín, 9. — L'agència DNB diu que a Tiflis ha mort la mare de Stalin, a l'edat de 77 anys, a conseqüència d'una pulmonia.

CONSELL DE L'ESCOLA NOVA UNIFICADA

Cursets de divulgació cultural

Aquest Consell, d'acord amb l'Ordre de la Conselleria de Cultura del dia 2 del corrent mes, ha organitzat uns cursets de cultura superior, per tal que sigui divulgada entre els estaments populars.

Avui donem la llista del Primer Cicle, el qual comprèn als seccions, els temes de les quals seran desenvolupats per homes competents en cada matèria.

SECCIO DE FILOSOFIA I PEDAGOGIA

El desenvolupament del nen i principis factors que hi intervenen...

Psicologia del Nen...

Materialisme històric i idealisme...

La Història de la Filosofia en relació amb la Història de la Cultura...

La Filosofia Moderna...

L'Art i la Història...

L'Economia Medieval...

La Humanitat Primítiva...

L'Evolució Econòmica i Social d'Espanya Moderna...

Les lluites socials al camp català...

El Dret, l'Economia i la Tècnica Jurídica...

Fonaments del Dret Penal...

Dret Internacional Públic...

La Crisi de les Idees Econòmiques...

Bases Geològiques de la Història...

Història de l'Astronomia...

Curs de divulgació biològica...

Comentaris sobre la vida dels animals...

Fisiologia de l'Activitat muscular i del treball...

Fisiologia de la nutrició...

La Medicina d'abans i la Medicina d'ara...

Les influències en l'art renouista...

Profilaxi antivenèria...

Malalties del cervell...

Higiene del combatent...

Prejudicis socials sobre els avenços de la Cirurgia...

Medicaments químic-orgànics...

La teoria atòmica...

Plantes medicinals de Catalunya...

Bacteriologia sanitària...

Algunes minero-medicinals de Catalunya...

La matriculació per a assistir a aquests cursets, serà gratuïta. La inscripció es farà a les Oficines del C. E. N. U. cada dia, de set a vuit del vespre. Lesh ores de classe seran de set a nou, cada dia feiner.

Els llocs seran amb preferència els locals de la Universitat, dels Ateneus Populars, dels Sindicats i Partits Polítics que formen el Front Popular.

Es procurarà perquè hi hagi un lloc, almenys, a cada districte. Aquestes conferències no quedaran reduïdes, però, al cas de la ciutat de Barcelona, sinó que es donaran, també, a les capitals de les comarques i de les poblacions més importants de Catalunya.

Els professors redactaran un resum o índex de cada lloc. Aquests resums formaran després uns volums impresos que podran ésser utilitzats per aquells que per afers de guerra o d'altra mena no hagin assistit a les conferències orals.

L'organització d'aquests cursets no envaeix per a res l'ensera del Pol·tèmic d'Adaptació, ja que la seva finalitat no és professional ni científica, sinó cultural i social.

Oportunament es donaran detalls dels llocs on es celebraran aquests cursets.

El feixisme cobeja les mines d'Almadén i la collita de les olives, que promet ésser esplèndida

Però, com la vegada anterior, l'enemic serà derrotat

bandera de llur país i abusen del dret d'asil conspirant contra la República.

Assigura que aquests magnanimitat del Govern no solament no és corresposta per alguns elements, sinó que serveix com a flaqueja davant les enèrgiques mesures que s'havien d'haver adoptat ja fa mesos.

Alhora comenta l'avanç que l'enemic tracta de desenvolupar altra vegada pel sud, i diu:

«El feixisme codicia les mines d'Almadén. Per otra parte la cosecha de aceituna promete ser esplèndida. Però les olives y las minas seran defendidas contra todos sus ataques por los valientes soldados del ejército popular que levantarán frente al invasor una muralla de hierro, causándole una severa derrota como la anterior».

A B C en referència als bombardeigs de l'artilleria enemiga damunt Madrid, escriu:

El feixisme bombardeja Madrid per odi vers el que no pot haver; odi ferotge vers allò que destrueix el que més creien seu a Espanya; els prestigis militars. Per impotència, cada bombardeig raifica i subratlla la inaccessibilitat de Madrid per al feixisme. Sols pot odiar-se tan ferotgement allò que havent mobilitat totes les potències del disseny s'està segur ja de no aconseguir-se no posseir-se mai.

LA LIBERTAT resulta i aconsegueix evasí de caps, soldats i palans de la zona rebel. Ignorant, diu, el nombre exacte dels que del camp enemic s'han passat als rangs de l'exercit lleial en aquestes últimes setmanes, però afirma que amb tot i ésser considerable fins a sobrepassar la diferència situació en un camp i a l'altre, amenaça un fenomen de descomposició precursor del final de la guerra. Perquè la guerra pot mantenir-se amb deficiències de material, amb manca de gent, amb organització incompleta. Tot això ho supleix l'heroisme com ha coorreat actualment al camp lleial. Però hi ha alguna cosa que el valor portat a l'heroisme, pot suplir: la moral.

EL SOCIALISTA comenta la nota facilitada pel ministre de Defensa.

CASTILLA LLENE continua glossant el programa mínim de la C.N.T. i P.S. que quan els ministres de la C.N.T. es feren càrrec del Govern, N. T. d'indústria i Comerç, aquells trobaren en una situació crítica, a copia de molt de treball i intel·ligència aconseguiren normalitzar aquelles branques.

La veritable solució del problema radica en una economia forta basada en els sindicats, podra angular de la guerra i de la revolució.

EL SOL considera just el desfer crític a l'actuació del Govern i de punts de vista exposats per cada una de les partits i organitzacions del país. Però no cal dir-hi, en tot cas, una crítica objectiva, com la de miras, profundament constructiva, que arriba de ajuda al Govern i de fortificació al Front Popular. No una crítica de atacs sistemàtics ni en propòsits personalistes.

El nou Comitè Local del S.R.I.

Ahir, a les set del vespre a les taules del S.R.I. (Passeig de Fà i Margall, 36) tingué lloc l'acte de presa de possessió del nou Comitè Local, elegit en l'Assemblea darrerament celebrada per aquesta organització.

El nou Comitè Local resta constituït de la següent manera:

Secretari general, Francesc Orri; secretari, Alexandre Ferrer; secretari d'Organització, Nicolau Escas; secretari, Joan Martí; secretari d'ajut, Josep Coma; secretari d'ajut, Angel Ruiz; secretari d'ajut, Propaganda, Ramon Vinyes; secretari, Pepeta Gargory; secretaria d'Avituallament, Teresa Fresquet; secretari, Enric Solsona; secretari administratiu, Joaquim Mogas; secretari, Antoni Bonet.

Entre els companys Victor Grau, en nom dels Comitès entitats i sortint, es van lliurar de defecte i consideració coincident ambdós en la necessitat de seguir treballant amb tot entusiasme en les tasques del S.R.I., tasques imprescindibles per a guanyar ràpidament la guerra.

Els representants dels Comitès Executius Municipals i Central S. G. dirigiren uns paraules de regreament als companys del Comitè que ha finalitzat la seva tasca, i exhortaren el nou Comitè perquè, treballant amb delit, efectuï l'obra d'ajut que reclamen les enormes necessitats de l'hora present.

Avui s'ha efectuat l'enterrament de la mare de l'actor Pere Gener

Victima de ràpida malaltia ha deixat d'existir la mare del nostre amic l'actor Pere Gener.

A l'acte de l'enterrament, que ha tingut lloc aquest matí, hi ha assistit una nombrosíssima concurrència i es palesaren les simpaties que la família Gener-Jofre gaudeix al nostre món artístic i el sentiment que en tots ha produït la mort de la filla que fou mare amantíssima.

A les moltes demostracions de condol i de rep l'estimat amic, el unim la nostra ben sincera.

Antit hom homenajà els delegats espanyols a la U. R. S. S.

Antit passada, al Palau de la Música Catalana, se celebrà l'acte a honor dels delegats espanyols que han retornat de la Unió Soviètica, els quals parlaren explicant tot allò que han vist i còpsat de la gran obra que han realitzat el gran país germà.

L'acte resultà brillantíssim. Hi assistí un nombre públic que emplenava l'edifici del Palau de la Música.

En representació del President de la Generalitat, assistí a l'acte l'ex-conseller de Cultura del Govern de Catalunya, Antoni M. Sbert, el qual parlà al final de l'acte. També foren a la paraula Maria Prudencis, Pau Boixels i Josep Alcañá Castells.

Començà l'acte amb un concert per la Banda Municipal de Barcelona.

La Federació de Sindicats Mercantils de Barcelona, de la U. G. T., posa a conebement de tots els seus afiliats que ha estat acordat el següent horari per la dependència mercantil al Detail:

Dilluns, de 3 a 7 de la tarda; del dimarts fins al divendres, de 9 a 1 matí i de 4 a 7 tarda; el dissabte, de 9 a 1 matí i de 3 a 7 tarda.

EL NOU HORARI DE LES BOTIGUES A LA MENDUDA

La Federació de Sindicats Mercantils de Barcelona, de la U. G. T., posa a conebement de tots els seus afiliats que ha estat acordat el següent horari per la dependència mercantil al Detail:

Dilluns, de 3 a 7 de la tarda; del dimarts fins al divendres, de 9 a 1 matí i de 4 a 7 tarda; el dissabte, de 9 a 1 matí i de 3 a 7 tarda.

EL NOU HORARI DE LES BOTIGUES A LA MENDUDA

La Federació de Sindicats Mercantils de Barcelona, de la U. G. T., posa a conebement de tots els seus afiliats que ha estat acordat el següent horari per la dependència mercantil al Detail:

Dilluns, de 3 a 7 de la tarda; del dimarts fins al divendres, de 9 a 1 matí i de 4 a 7 tarda; el dissabte, de 9 a 1 matí i de 3 a 7 tarda.

EL NOU HORARI DE LES BOTIGUES A LA MENDUDA

La Federació de Sindicats Mercantils de Barcelona, de la U. G. T., posa a conebement de tots els seus afiliats que ha estat acordat el següent horari per la dependència mercantil al Detail:

Dilluns, de 3 a 7 de la tarda; del dimarts fins al divendres, de 9 a 1 matí i de 4 a 7 tarda; el dissabte, de 9 a 1 matí i de 3 a 7 tarda.

EL NOU HORARI DE LES BOTIGUES A LA MENDUDA

La Federació de Sindicats Mercantils de Barcelona, de la U. G. T., posa a conebement de tots els seus afiliats que ha estat acordat el següent horari per la dependència mercantil al Detail:

Dilluns, de 3 a 7 de la tarda; del dimarts fins al divendres, de 9 a 1 matí i de 4 a 7 tarda; el dissabte, de 9 a 1 matí i de 3 a 7 tarda.

EL NOU HORARI DE LES BOTIGUES A LA MENDUDA

La Federació de Sindicats Mercantils de Barcelona, de la U. G. T., posa a conebement de tots els seus afiliats que ha estat acordat el següent horari per la dependència mercantil al Detail:

Dilluns, de 3 a 7 de la tarda; del dimarts fins al divendres, de 9 a 1 matí i de 4 a 7 tarda; el dissabte, de 9 a 1 matí i de 3 a 7 tarda.

EL NOU HORARI DE LES BOTIGUES A LA MENDUDA

La Federació de Sindicats Mercantils de Barcelona, de la U. G. T., posa a conebement de tots els seus afiliats que ha estat acordat el següent horari per la dependència mercantil al Detail:

Dilluns, de 3 a 7 de la tarda; del dimarts fins al divendres, de 9 a 1 matí i de 4 a 7 tarda; el dissabte, de 9 a 1 matí i de 3 a 7 tarda.

EL NOU HORARI DE LES BOTIGUES A LA MENDUDA

La Federació de Sindicats Mercantils de Barcelona, de la U. G. T., posa a conebement de tots els seus afiliats que ha estat acordat el següent horari per la dependència mercantil al Detail:

Dilluns, de 3 a 7 de la tarda; del dimarts fins al divendres, de 9 a 1 matí i de 4 a 7 tarda; el dissabte, de 9 a 1 matí i de 3 a 7 tarda.

EL NOU HORARI DE LES BOTIGUES A LA MENDUDA

La Federació de Sindicats Mercantils de Barcelona, de la U. G. T., posa a conebement de tots els seus afiliats que ha estat acordat el següent horari per la dependència mercantil al Detail:

Dilluns, de 3 a 7 de la tarda; del dimarts fins al divendres, de 9 a 1 matí i de 4 a 7 tarda; el dissabte, de 9 a 1 matí i de 3 a 7 tarda.

EL NOU HORARI DE LES BOTIGUES A LA MENDUDA

La Federació de Sindicats Mercantils de Barcelona, de la U. G. T., posa a conebement de tots els seus afiliats que ha estat acordat el següent horari per la dependència mercantil al Detail:

Dilluns, de 3

Franco, dictador absolut de l'Espanya rebel?

Segons Gil Robles, un canvi polític al camp facciós no és possible sense abans aconseguir un triomf militar...

LA QUAL COSA EQUIVAL QUE AQUEST CANVI NO ES PRODUUEIXI MAI...

Lisboa, 10. — Als cercles polítics, naturalment partidaris de Franco, es comenta aquests dies la crisi que ha produït la mort de Mola, el qual, segons sembla, havia d'esser el cap del Govern després d'un ràpid triomf militar al Nord.

Mola no serà cap del Govern; però, segons sembla, ni Franco no sap ara qui ho serà. Es declararà Franco, amb gest teatral, dictador absolut de l'Espanya rebel? Sembla que aquest gest entra ara en les intencions del generalíssim, però, de totes maneres, hi ha qui assegura que els seus col·laboradors més clàssics inicien un apromament amb Gil Robles i altres polítics d'Acció Popular. El viatge de Góicoechea està igualment relacionat amb la formació d'aquest «govern» de Burgos.

Ante referència a la situació política, Gil Robles ha declarat a un periodista: «Crec que Franco es veurà obligat a prendre tots els poders polítics i aleshores serà «cap de l'Estat» i cap del Govern» en les mateixes condicions que el «President dels Estats Units». De moment no serà organitzada cap representació política. La meua impressió és únicament personal, però crec que les combinacions de noms llançades a l'estranger no solament són prematures, sinó desproveïdes de fonament. De totes maneres, un canvi polític no és possible sense aconseguir abans un triomf militar».

L'assassí Doval és nomenat cap de la guàrdia personal del futur (?) dictador

Madrid, 10. — Se sap que Franco ha nomenat cap de la seva guàrdia personal el tristament cèlebre comandant Doval.

parla la joventut

Ajudem a organitzar les reserves! L'Exèrcit Popular Regular necessita reserves voluntàries que tingui totes les qualitats d'Exèrcit del Poble. La joventut és la que més ha de col·laborar en l'organització de les reserves del nostre Exèrcit; cal que aprengui la instrucció als camps d'educació pre-militar que té el Comitè pro Exèrcit Popular Regular.

El millor honor per a un jove és tenir la insígnia de l'acte pro Exèrcit Popular.

El diumenge proper a les 10 del matí, gran miting del «Front de la Joventut» a Cornellà. Parlaran Montserrat Martínez, de l'Aliança de la Dona Jove; Antoni Parramon, del Comitè Català pro Exèrcit Popular; Emili Pedrós, del Consell nacional del «Front de la Joventut»; Ignasi Morrell, del Consell nacional del «Front de la Joventut».

Volem la depuració immediata en els comandaments militars! La joventut de Catalunya donarà milers i milers de combatents, però exigim que els comandaments de l'exèrcit estiguin a mans dels oficials que des del primer dia es manifestaren per la defensa de la causa del poble i també d'aquells joves que al camp de batalla demostraren el seu heroisme en la lluita contra el feixisme.

ELS LLUITADORS DE SANTA QUITERIA AJUDEN EUSCADI

Els batallons roigs de xoc, junt amb el batalló «Komsoñola», han organitzat, al mateix front de batalla, uns festivals esportius, en els quals s'han recaptat 4.000 pessetes pro Euscadi.

Donem com a exemple per a tota la joventut, el gest d'aquests camarades que al front es recorden dels seus germans d'Euscadi.

Que serveixi d'estímul per a tota la joventut aquesta notícia i els cridem una vegada més a accelerar l'ajut a l'heroic poble basc.

Per a tot el mateix objecte, desceuen-vos al Comitè d'Ajut Oficial a Euscadi, Passeig de Pi i Margall, 36.

HEU CONSTITUIT JA EL «FRONT DE LA JOVENTUT» A LA VOSTRA LOCALITAT?

A tot Catalunya es desenvolupa un vast moviment per a la formació del «Front de la Joventut». A les localitats es reuneixen organitzacions polítiques, juvenils, esportives, culturals, penyes, ateneus, etc., per a la formació dels Comitès del «Front de la Joventut».

I és que la joventut és dona perfecte compte de la necessitat d'unir-se, d'anar cada vegada més cap al fi que ens uneix, que és guanyar la guerra, per tal de poder construir una Catalunya lliure i prospera.

Per això ens adreçem a totes les organitzacions de les diverses localitats perquè, seguint l'exemple d'aquí on ja estigui constituït, es formi el «Front de la Joventut».

Comuniqueu-vos immediatament amb el Consell nacional, carrer Claris, 19, primer, per al constituïment d'aquest «Front», com així mateix amb les organitzacions que el componen.

El Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya reitera novament el prec a tots els Consells Municipals de Catalunya, Comitès d'Ajut a Madrid, Comitès del S. R. L., Comitès Sindicals i totes les altres organitzacions semblants que transmetin amb tota urgència a aquest Comissariat, Avinguda 14 d'abril, 442, bis, la relació detallada on constin: queviures, tramesos a Madrid, pes, espècie, roba i calçat, diners recaptats nombre de refugiats acollits, procedents de Madrid d'altres regions ibèriques, detallant especialment els infants que han trobat asil a Catalunya. Així mateix es prega que s'indiqui el nombre de camions o vagons de tren que hagin estat emprats en el transport de les mercaderies.

El Comissariat de Propaganda confia que totes les organitzacions esmentades cooperaran a la finalitat que es persegueix de demostrar, per gràfics i estadístiques a l'Exposició de París, l'ajut que Catalunya proporciona a Madrid en tots els aspectes.

L'ajut de Catalunya a Madrid

El Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya reitera novament el prec a tots els Consells Municipals de Catalunya, Comitès d'Ajut a Madrid, Comitès del S. R. L., Comitès Sindicals i totes les altres organitzacions semblants que transmetin amb tota urgència a aquest Comissariat, Avinguda 14 d'abril, 442, bis, la relació detallada on constin: queviures, tramesos a Madrid, pes, espècie, roba i calçat, diners recaptats nombre de refugiats acollits, procedents de Madrid d'altres regions ibèriques, detallant especialment els infants que han trobat asil a Catalunya. Així mateix es prega que s'indiqui el nombre de camions o vagons de tren que hagin estat emprats en el transport de les mercaderies.

El Comissariat de Propaganda confia que totes les organitzacions esmentades cooperaran a la finalitat que es persegueix de demostrar, per gràfics i estadístiques a l'Exposició de París, l'ajut que Catalunya proporciona a Madrid en tots els aspectes.

CRIDA PER A L'ESTRETA UNIO DE TOTS ELS ANTI-FAIXISTES

Madrid, 10. — Ant pronunciada una conferència davant el micròfon de l'emissora «Unión Radios» el vicepresident del Congrés dels Diputats, senyor Fernández Clerigo.

Fixa la posició d'«izquierda Republicana» davant els moments actuals. «Els republicans», diu, «no desmentiren ni immolaren amb cap mena de rebrot la seva lleialtat a la causa popular. Foren absolutament lleials a la consigna del poble i a ella es lliuraren amb plena confiança».

Per una crida per a una estreta unió de tots els antifeixistes.

METRALLA SOBRE MADRID

Tres dones ferides

Madrid, 8 (del nostre corresponent). — Això era un hotel; ha estat transformat en hospital de sang. El hall ple de ferits i de familiars i amics que han vingut a visitar-los. Es dia de visita. Els ferits celebren la seva festa de comunicació amb les persones de la seva intimitat. En penetrar en aquesta sala ampla, el primer que percep la mirada són les croses arreplegades a les butaques en les quals hi ha asseguts els que usen. Després braços caestrells, braços mutilats, de guarniment, braços mutilats. Pertanyen aquests a un cos fort i el contrast impressiona. La mirada també es deté, impressionada, als trossos de culxa d'on foren esqueixades les cames. D'aquests ferits que caminen penosament amb les croses, els penja un culot dels pantalons buit. Amb tot, els costa de desfer-se d'aquell vestit que usaven abans de la guerra. També, els seus membres inutilitzats, la desferia de membres i resisteixen a declarar-se incomplets. Els monyons encara volen avançar com si seguessin units a terra per un peu. I per això els qui acaben d'abandonar el llit on el pensament s'anà acostumant a la dissort de trobar-se sense una cama, aprehen altra volta a caminar. Les croses no són suficients. Els ha d'emmenar una altra persona.

En aquest espectacle que es presenta en penetrar a l'hospital de sang s'observa el més dolent aspecte de la guerra. Tots aquests ferits, tots aquests mutilats, anaren a lluitar per la seva pròpia voluntat. Però, perquè els ho imposaren. La desenganaren sobre tots els temes apassionats de la guerra, els qui l'anaren preparant a l'ombra de la traïció. Per a defensar-nos de la guerra, l'hem d'anar fent.

Aquests són soldats que han calgut enfront l'enemic luitant també. Començada la guerra, aquesta és la contribució que exigeix. Hi ha a més altres ferits en aquest hospital. Són els que vinc a veure avui. Es tracta de les dones que han estat metral·lades sense anar a la lluita, sense ésser part armada ni contendint. No es pot dir d'elles que són víctimes de la guerra, ni d'elles que la guerra ha de demanar forçosament en la seva llei bàrbara. Són víctimes de l'impuls de colera baixa, de la pràctica de criminalitat sistemàtica. La mostra més bàrbara que hom pot mostrar al món com a símbol evident de la nostra crueltat sense lleis dels feixistes. Les vista en una sala d'aquest hospital militar número 1: una nena d'un any d'edat més o menys sense una cama; al mateix llit la seva mare sense un braç.

En un altre llit, hi ha una noia amb el rostre amagat i els ulls amb una llum de febre. Fent-li companyia hi ha dues dones joves. No són viants. Una d'elles porta un voluminós embenatge al voltant del coll; l'altre al voltant d'un braç. L'altitud riu sense força seguint les bromes de les seves amigues. Han estat metral·lades, però són molt joves. Els han malmat els cos. La joventut no els l'han pogut arrencar. Les tres han estat ferides en lloc diferents i en ocasions distintes. La més greu, la que encara no s'ha pogut aixecar, es diu Antonia García. Té 16 anys.

Sortim del «Sepul», en resposta; vaig sentir l'explosió i no em recordo de res més. Crec que em portaren a l'hospital amb molts d'altres ferits. Resulta ferida del ventre i del pit. De metralla. Un ròssec de ferides.

—Ha estat a la porta de la mort, em diuen les seves amigues.

Ara tot el seu cos està envoltat per una cuirassa de bones ja riu, encara que el seu riure és feble i la deixa sense alre.

Carme González, la ferida en el braç, ha acomplert els setze anys. S'ha criat als barris baixos. Parla amb desimboltura. No l'ha ferida un obús. Ha estat una bala de metralladora. Al front? No. Al peu de casa seva. A la Carrera de San Francisco. Un avi feixista disparà amb les metralladores. La bala li interessà tendons i la curació ha estat lenta. Ja es troba quasi guarida. Un dia d'aquests anirà al cinema.

Un avi feixista que disparava les seves metralladores sobre els carrers de Madrid. Contra qui anaven les bales? Contra les persones que corrien pels carrers. Al principi, quan la curiositat feia sortir la gent als balcons, els caces alemanys disparaven llurs metralladores. Molts no ho volien creure. Quan calgueren l'home o ferits, se'n convenceren.

A la tercera noia no foren bales de metralladora el que li ha ocasionat una enorme destroca al coll. S'anomena Rosa García, i com que té quinze anys, una tarda se'n anà a un cinema de la Gran Via. La tocà la metralla.

—Estava fent cua al Rialto i començaren a caure obusos. Tots ens refugiàrem a les escaleres. I allí ens agafà.

També li queda una idea morta. La posaren en una llitera. Més tard l'operaren per mort. La posaren en una camilla. Més tard l'operaren per a extraure-li un tros de metralla. Han de fer-li una nova operació per a traure'n un altre.

A l'hospital hi ha molts ferits a causa dels bombardeigs. Ahir mateix n'entraren bastants. Eren víctimes a conseqüència que les nostres forces haguessin derrotat els feixistes a la Sierra. Cap dels nostres avanços no pot deixar de repercutir en els canons amb què els feixistes assassinen els madrilenys.

Madrid, 8 (del nostre corresponent). — Això era un hotel; ha estat transformat en hospital de sang. El hall ple de ferits i de familiars i amics que han vingut a visitar-los. Es dia de visita. Els ferits celebren la seva festa de comunicació amb les persones de la seva intimitat. En penetrar en aquesta sala ampla, el primer que percep la mirada són les croses arreplegades a les butaques en les quals hi ha asseguts els que usen. Després braços caestrells, braços mutilats, de guarniment, braços mutilats. Pertanyen aquests a un cos fort i el contrast impressiona. La mirada també es deté, impressionada, als trossos de culxa d'on foren esqueixades les cames. D'aquests ferits que caminen penosament amb les croses, els penja un culot dels pantalons buit. Amb tot, els costa de desfer-se d'aquell vestit que usaven abans de la guerra. També, els seus membres inutilitzats, la desferia de membres i resisteixen a declarar-se incomplets. Els monyons encara volen avançar com si seguessin units a terra per un peu. I per això els qui acaben d'abandonar el llit on el pensament s'anà acostumant a la dissort de trobar-se sense una cama, aprehen altra volta a caminar. Les croses no són suficients. Els ha d'emmenar una altra persona.

En aquest espectacle que es presenta en penetrar a l'hospital de sang s'observa el més dolent aspecte de la guerra. Tots aquests ferits, tots aquests mutilats, anaren a lluitar per la seva pròpia voluntat. Però, perquè els ho imposaren. La desenganaren sobre tots els temes apassionats de la guerra, els qui l'anaren preparant a l'ombra de la traïció. Per a defensar-nos de la guerra, l'hem d'anar fent.

Aquests són soldats que han calgut enfront l'enemic luitant també. Començada la guerra, aquesta és la contribució que exigeix. Hi ha a més altres ferits en aquest hospital. Són els que vinc a veure avui. Es tracta de les dones que han estat metral·lades sense anar a la lluita, sense ésser part armada ni contendint. No es pot dir d'elles que són víctimes de la guerra, ni d'elles que la guerra ha de demanar forçosament en la seva llei bàrbara. Són víctimes de l'impuls de colera baixa, de la pràctica de criminalitat sistemàtica. La mostra més bàrbara que hom pot mostrar al món com a símbol evident de la nostra crueltat sense lleis dels feixistes. Les vista en una sala d'aquest hospital militar número 1: una nena d'un any d'edat més o menys sense una cama; al mateix llit la seva mare sense un braç.

En un altre llit, hi ha una noia amb el rostre amagat i els ulls amb una llum de febre. Fent-li companyia hi ha dues dones joves. No són viants. Una d'elles porta un voluminós embenatge al voltant del coll; l'altre al voltant d'un braç. L'altitud riu sense força seguint les bromes de les seves amigues. Han estat metral·lades, però són molt joves. Els han malmat els cos. La joventut no els l'han pogut arrencar. Les tres han estat ferides en lloc diferents i en ocasions distintes. La més greu, la que encara no s'ha pogut aixecar, es diu Antonia García. Té 16 anys.

Sortim del «Sepul», en resposta; vaig sentir l'explosió i no em recordo de res més. Crec que em portaren a l'hospital amb molts d'altres ferits. Resulta ferida del ventre i del pit. De metralla. Un ròssec de ferides.

—Ha estat a la porta de la mort, em diuen les seves amigues.

Ara tot el seu cos està envoltat per una cuirassa de bones ja riu, encara que el seu riure és feble i la deixa sense alre.

Carme González, la ferida en el braç, ha acomplert els setze anys. S'ha criat als barris baixos. Parla amb desimboltura. No l'ha ferida un obús. Ha estat una bala de metralladora. Al front? No. Al peu de casa seva. A la Carrera de San Francisco. Un avi feixista disparà amb les metralladores. La bala li interessà tendons i la curació ha estat lenta. Ja es troba quasi guarida. Un dia d'aquests anirà al cinema.

Un avi feixista que disparava les seves metralladores sobre els carrers de Madrid. Contra qui anaven les bales? Contra les persones que corrien pels carrers. Al principi, quan la curiositat feia sortir la gent als balcons, els caces alemanys disparaven llurs metralladores. Molts no ho volien creure. Quan calgueren l'home o ferits, se'n convenceren.

A la tercera noia no foren bales de metralladora el que li ha ocasionat una enorme destroca al coll. S'anomena Rosa García, i com que té quinze anys, una tarda se'n anà a un cinema de la Gran Via. La tocà la metralla.

—Estava fent cua al Rialto i començaren a caure obusos. Tots ens refugiàrem a les escaleres. I allí ens agafà.

També li queda una idea morta. La posaren en una llitera. Més tard l'operaren per mort. La posaren en una camilla. Més tard l'operaren per a extraure-li un tros de metralla. Han de fer-li una nova operació per a traure'n un altre.

A l'hospital hi ha molts ferits a causa dels bombardeigs. Ahir mateix n'entraren bastants. Eren víctimes a conseqüència que les nostres forces haguessin derrotat els feixistes a la Sierra. Cap dels nostres avanços no pot deixar de repercutir en els canons amb què els feixistes assassinen els madrilenys.

Madrid, 8 (del nostre corresponent). — Això era un hotel; ha estat transformat en hospital de sang. El hall ple de ferits i de familiars i amics que han vingut a visitar-los. Es dia de visita. Els ferits celebren la seva festa de comunicació amb les persones de la seva intimitat. En penetrar en aquesta sala ampla, el primer que percep la mirada són les croses arreplegades a les butaques en les quals hi ha asseguts els que usen. Després braços caestrells, braços mutilats, de guarniment, braços mutilats. Pertanyen aquests a un cos fort i el contrast impressiona. La mirada també es deté, impressionada, als trossos de culxa d'on foren esqueixades les cames. D'aquests ferits que caminen penosament amb les croses, els penja un culot dels pantalons buit. Amb tot, els costa de desfer-se d'aquell vestit que usaven abans de la guerra. També, els seus membres inutilitzats, la desferia de membres i resisteixen a declarar-se incomplets. Els monyons encara volen avançar com si seguessin units a terra per un peu. I per això els qui acaben d'abandonar el llit on el pensament s'anà acostumant a la dissort de trobar-se sense una cama, aprehen altra volta a caminar. Les croses no són suficients. Els ha d'emmenar una altra persona.

En aquest espectacle que es presenta en penetrar a l'hospital de sang s'observa el més dolent aspecte de la guerra. Tots aquests ferits, tots aquests mutilats, anaren a lluitar per la seva pròpia voluntat. Però, perquè els ho imposaren. La desenganaren sobre tots els temes apassionats de la guerra, els qui l'anaren preparant a l'ombra de la traïció. Per a defensar-nos de la guerra, l'hem d'anar fent.

Aquests són soldats que han calgut enfront l'enemic luitant també. Començada la guerra, aquesta és la contribució que exigeix. Hi ha a més altres ferits en aquest hospital. Són els que vinc a veure avui. Es tracta de les dones que han estat metral·lades sense anar a la lluita, sense ésser part armada ni contendint. No es pot dir d'elles que són víctimes de la guerra, ni d'elles que la guerra ha de demanar forçosament en la seva llei bàrbara. Són víctimes de l'impuls de colera baixa, de la pràctica de criminalitat sistemàtica. La mostra més bàrbara que hom pot mostrar al món com a símbol evident de la nostra crueltat sense lleis dels feixistes. Les vista en una sala d'aquest hospital militar número 1: una nena d'un any d'edat més o menys sense una cama; al mateix llit la seva mare sense un braç.

En un altre llit, hi ha una noia amb el rostre amagat i els ulls amb una llum de febre. Fent-li companyia hi ha dues dones joves. No són viants. Una d'elles porta un voluminós embenatge al voltant del coll; l'altre al voltant d'un braç. L'altitud riu sense força seguint les bromes de les seves amigues. Han estat metral·lades, però són molt joves. Els han malmat els cos. La joventut no els l'han pogut arrencar. Les tres han estat ferides en lloc diferents i en ocasions distintes. La més greu, la que encara no s'ha pogut aixecar, es diu Antonia García. Té 16 anys.

Sortim del «Sepul», en resposta; vaig sentir l'explosió i no em recordo de res més. Crec que em portaren a l'hospital amb molts d'altres ferits. Resulta ferida del ventre i del pit. De metralla. Un ròssec de ferides.

—Ha estat a la porta de la mort, em diuen les seves amigues.

Ara tot el seu cos està envoltat per una cuirassa de bones ja riu, encara que el seu riure és feble i la deixa sense alre.

Carme González, la ferida en el braç, ha acomplert els setze anys. S'ha criat als barris baixos. Parla amb desimboltura. No l'ha ferida un obús. Ha estat una bala de metralladora. Al front? No. Al peu de casa seva. A la Carrera de San Francisco. Un avi feixista disparà amb les metralladores. La bala li interessà tendons i la curació ha estat lenta. Ja es troba quasi guarida. Un dia d'aquests anirà al cinema.

Un avi feixista que disparava les seves metralladores sobre els carrers de Madrid. Contra qui anaven les bales? Contra les persones que corrien pels carrers. Al principi, quan la curiositat feia sortir la gent als balcons, els caces alemanys disparaven llurs metralladores. Molts no ho volien creure. Quan calgueren l'home o ferits, se'n convenceren.

A la tercera noia no foren bales de metralladora el que li ha ocasionat una enorme destroca al coll. S'anomena Rosa García, i com que té quinze anys, una tarda se'n anà a un cinema de la Gran Via. La tocà la metralla.

—Estava fent cua al Rialto i començaren a caure obusos. Tots ens refugiàrem a les escaleres. I allí ens agafà.

També li queda una idea morta. La posaren en una llitera. Més tard l'operaren per mort. La posaren en una camilla. Més tard l'operaren per a extraure-li un tros de metralla. Han de fer-li una nova operació per a traure'n un altre.

A l'hospital hi ha molts ferits a causa dels bombardeigs. Ahir mateix n'entraren bastants. Eren víctimes a conseqüència que les nostres forces haguessin derrotat els feixistes a la Sierra. Cap dels nostres avanços no pot deixar de repercutir en els canons amb què els feixistes assassinen els madrilenys.

Madrid, 8 (del nostre corresponent). — Això era un hotel; ha estat transformat en hospital de sang. El hall ple de ferits i de familiars i amics que han vingut a visitar-los. Es dia de visita. Els ferits celebren la seva festa de comunicació amb les persones de la seva intimitat. En penetrar en aquesta sala ampla, el primer que percep la mirada són les croses arreplegades a les butaques en les quals hi ha asseguts els que usen. Després braços caestrells, braços mutilats, de guarniment, braços mutilats. Pertanyen aquests a un cos fort i el contrast impressiona. La mirada també es deté, impressionada, als trossos de culxa d'on foren esqueixades les cames. D'aquests ferits que caminen penosament amb les croses, els penja un culot dels pantalons buit. Amb tot, els costa de desfer-se d'aquell vestit que usaven abans de la guerra. També, els seus membres inutilitzats, la desferia de membres i resisteixen a declarar-se incomplets. Els monyons encara volen avançar com si seguessin units a terra per un peu. I per això els qui acaben d'abandonar el llit on el pensament s'anà acostumant a la dissort de trobar-se sense una cama, aprehen altra volta a caminar. Les croses no són suficients. Els ha d'emmenar una altra persona.

En aquest espectacle que es presenta en penetrar a l'hospital de sang s'observa el més dolent aspecte de la guerra. Tots aquests ferits, tots aquests mutilats, anaren a lluitar per la seva pròpia voluntat. Però, perquè els ho imposaren. La desenganaren sobre tots els temes apassionats de la guerra, els qui l'anaren preparant a l'ombra de la traïció. Per a defensar-nos de la guerra, l'hem d'anar fent.

Aquests són soldats que han calgut enfront l'enemic luitant també. Començada la guerra, aquesta és la contribució que exigeix. Hi ha a més altres ferits en aquest hospital. Són els que vinc a veure avui. Es tracta de les dones que han estat metral·lades sense anar a la lluita, sense ésser part armada ni contendint. No es pot dir d'elles que són víctimes de la guerra, ni d'elles que la guerra ha de demanar forçosament en la seva llei bàrbara. Són víctimes de l'impuls de colera baixa, de la pràctica de criminalitat sistemàtica. La mostra més bàrbara que hom pot mostrar al món com a símbol evident de la nostra crueltat sense lleis dels feixistes. Les vista en una sala d'aquest hospital militar número 1: una nena d'un any d'edat més o menys sense una cama; al mateix llit la seva mare sense un braç.

En un altre llit, hi ha una noia amb el rostre amagat i els ulls amb una llum de febre. Fent-li companyia hi ha dues dones joves. No són viants. Una d'elles porta un voluminós embenatge al voltant del coll; l'altre al voltant d'un braç. L'altitud riu sense força seguint les bromes de les seves amigues. Han estat metral·lades, però són molt joves. Els han malmat els cos. La joventut no els l'han pogut arrencar. Les tres han estat ferides en lloc diferents i en ocasions distintes. La més greu, la que encara no s'ha pogut aixecar, es diu Antonia García. Té 16 anys.

Sortim del «Sepul», en resposta; vaig sentir l'explosió i no em recordo de res més. Crec que em portaren a l'hospital amb molts d'altres ferits. Resulta ferida del ventre i del pit. De metralla. Un ròssec de ferides.

—Ha estat a la porta de la mort, em diuen les seves amigues.

Ara tot el seu cos està envoltat per una cuirassa de bones ja riu, encara que el seu riure és feble i la deixa sense alre.

Carme González, la ferida en el braç, ha acomplert els setze anys. S'ha criat als barris baixos. Parla amb desimboltura. No l'ha ferida un obús. Ha estat una bala de metralladora. Al front? No. Al peu de casa seva. A la Carrera de San Francisco. Un avi feixista disparà amb les metralladores. La bala li interessà tendons i la curació ha estat lenta. Ja es troba quasi guarida. Un dia d'aquests anirà al cinema.

Un avi feixista que disparava les seves metralladores sobre els carrers de Madrid. Contra qui anaven les bales? Contra les persones que corrien pels carrers. Al principi, quan la curiositat feia sortir la gent als balcons, els caces alemanys disparaven llurs metralladores. Molts no ho volien creure. Quan calgueren l'home o ferits, se'n convenceren.

A la tercera noia no foren bales de metralladora el que li ha ocasionat una enorme destroca al coll. S'anomena Rosa García, i com que té quinze anys, una tarda se'n anà a un cinema de la Gran Via. La tocà la metralla.

—Estava fent cua al Rialto i començaren a caure obusos. Tots ens refugiàrem a les escaleres. I allí ens agafà.

També li queda una idea morta. La posaren en una llitera. Més tard l'operaren per mort. La posaren en una camilla. Més tard l'operaren per a extraure-li un tros de metralla. Han de fer-li una nova operació per a traure'n un altre.

A l'hospital hi ha molts ferits a causa dels bombardeigs. Ahir mateix n'entraren bastants. Eren víctimes a conseqüència que les nostres forces haguessin derrotat els feixistes a la Sierra. Cap dels nostres avanços no pot deixar de repercutir en els canons amb què els feixistes assassinen els madrilenys.

Madrid, 8 (del nostre corresponent). — Això era un hotel; ha estat transformat en hospital de sang. El hall ple de ferits i de familiars i amics que han vingut a visitar-los. Es dia de visita. Els ferits celebren la seva festa de comunicació amb les persones de la seva intimitat. En penetrar en aquesta sala ampla, el primer que percep la mirada són les croses arreplegades a les butaques en les quals hi ha asseguts els que usen. Després braços caestrells, braços mutilats, de guarniment, braços mutilats. Pertanyen aquests a un cos fort i el contrast impressiona. La mirada també es deté, impressionada, als trossos de culxa d'on foren esqueixades les cames. D'aquests ferits que caminen penosament amb les croses, els penja un culot dels pantalons buit. Amb tot, els costa de desfer-se d'aquell vestit que usaven abans de la guerra. També, els seus membres inutilitzats, la desferia de membres i resisteixen a declarar-se incomplets. Els monyons encara volen avançar com si seguessin units a terra per un peu. I per això els qui acaben d'abandonar el llit on el pensament s'anà acostumant a la dissort de trobar-se sense una cama, aprehen altra volta a caminar. Les croses no són suficients. Els ha d'emmenar una altra persona.

En aquest espectacle que es presenta en penetrar a l'hospital de sang s'observa el més dolent aspecte de la guerra. Tots aquests ferits, tots aquests mutilats, anaren a lluitar per la seva pròpia voluntat. Però, perquè els ho imposaren. La desenganaren sobre tots els temes apassionats de la guerra, els qui l'anaren preparant a l'ombra de la traïció. Per a defensar-nos de la guerra, l'hem d'anar fent.

Aquests són soldats que han calgut enfront l'enemic luitant també. Començada la guerra, aquesta és la contribució que exigeix. Hi ha a més altres ferits en aquest hospital. Són els que vinc a veure avui. Es tracta de les dones que han estat metral·lades sense anar a la lluita, sense ésser part armada ni contendint. No es pot dir d'elles que són víctimes de la guerra, ni d'elles que la guerra ha de demanar forçosament en la seva llei bàrbara. Són víctimes de l'impuls de colera baixa, de la pràctica de criminalitat sistemàtica. La mostra més bàrbara que hom pot mostrar al món com a símbol evident de la nostra crueltat sense lleis dels feixistes. Les vista en una sala d'aquest hospital militar número 1: una nena d'un any d'edat més o menys sense una cama; al mateix llit la seva mare sense un braç.

En un altre llit, hi ha una noia amb el rostre amagat i els ulls amb una llum de febre. Fent-li companyia hi ha dues dones joves. No són viants. Una d'elles porta un voluminós embenatge al voltant del coll; l'altre al voltant d'un braç. L'altitud riu sense força seguint les bromes de les seves amigues. Han estat metral·lades, però són molt joves. Els han malmat els cos. La joventut no els l'han pogut arrencar. Les tres han estat ferides en lloc diferents i en ocasions distintes. La més greu, la que encara no s'ha pogut aixecar, es diu Antonia García. Té 16 anys.

Sortim del «Sepul», en resposta; vaig sentir l'explosió i no em recordo de res més. Crec que em portaren a l'hospital amb molts d'altres ferits. Resulta ferida del ventre i del pit. De metralla. Un ròssec de ferides.

—Ha estat a la porta de la mort, em diuen les seves amigues.

Ara tot el seu cos està envoltat per una cuirassa de bones ja riu, encara que el seu riure és feble i la deixa sense alre.

Carme González, la ferida en el braç, ha acomplert els setze anys. S'ha criat als barris baixos. Parla amb desimboltura. No l'ha ferida un obús. Ha estat una bala de metralladora. Al front? No. Al peu de casa seva. A la Carrera de San Francisco. Un avi feixista disparà amb les metralladores. La bala li interessà tendons i la curació ha estat lenta. Ja es troba quasi guarida. Un dia d'aquests anirà al cinema.

Un avi feixista que disparava les seves metralladores sobre els carrers de Madrid. Contra qui anaven les bales? Contra les persones que corrien pels carrers. Al principi, quan la curiositat feia sortir la gent als balcons, els caces alemanys disparaven llurs metralladores. Molts no ho volien creure. Quan calgueren l'home o ferits, se'n convenceren.

A la tercera noia no foren bales de metralladora el que li ha ocasionat una enorme destroca al coll. S'anomena Rosa García, i com que té quinze anys, una tarda se'n anà a un cinema de la Gran Via. La tocà la metralla.

—Estava fent cua al Rialto i començaren a caure obusos. Tots ens refugiàrem a les escaleres. I allí ens agafà.

També li queda una idea morta. La posaren en una llitera. Més tard l'operaren per mort. La posaren en una camilla. Més tard l'operaren per a extraure-li un tros de metralla. Han de fer-li una nova operació per a traure'n un altre.

A l'hospital hi ha molts ferits a causa dels bombardeigs. Ahir mateix n'entraren bastants. Eren víctimes a conseqüència que les nostres forces haguessin derrotat els feixistes a la Sierra. Cap dels nostres avanços no pot deixar de repercutir en els canons amb què els feixistes assassinen els madrilenys.

Madrid, 8 (del nostre corresponent). — Això era un hotel; ha estat transformat en hospital de sang. El hall ple de ferits i de familiars i amics que han vingut a visitar-los. Es dia de visita. Els ferits celebren la seva festa de comunicació amb les persones de la seva intimitat. En penetrar en aquesta sala ampla, el primer que percep la mirada són les croses arreplegades a les butaques en les quals hi ha asseguts els que usen. Després braços caestrells, braços mutilats, de guarniment, braços mutilats. Pertanyen aquests a un cos fort i el contrast impressiona. La mirada també es deté, impressionada, als trossos de culxa d'on foren esqueixades les cames. D'aquests ferits que caminen penosament amb les croses, els penja un culot dels pantalons buit. Amb tot, els costa de desfer-se d'aquell vestit que usaven abans de la guerra. També, els seus membres inutilitzats, la desferia de membres i resisteixen a declarar-se incomplets. Els monyons encara volen avançar com si seguessin units a terra per un peu. I per això els qui acaben d'abandonar el llit on el pensament s'anà acostumant a la dissort de trobar-se sense una cama, aprehen altra volta a caminar. Les croses no són suficients. Els ha d'emmenar una altra persona.

En aquest espectacle que es presenta en penetrar a l'hospital de sang s'observa el més dolent aspecte de la guerra. Tots aquests ferits, tots aquests mutilats, anaren a lluitar per la seva pròpia voluntat. Però, perquè els ho imposaren. La desenganaren sobre tots els temes apassionats de la guerra, els qui l'anaren preparant a l'ombra de la traïció. Per a defensar-nos de la guerra, l'hem d'anar fent.

Aquests són soldats que han calgut enfront l'enemic luitant també. Començada la guerra, aquesta és la contribució que exigeix. Hi ha a més altres ferits en aquest hospital. Són els que vinc a veure avui. Es tracta de les dones que han estat metral·lades sense anar a la lluita, sense ésser part armada ni contendint. No es pot dir d'elles que són víctimes de la guerra, ni d'elles que la guerra ha de demanar forçosament en la seva llei bàrbara. Són víctimes de l'impuls de colera baixa, de la pràctica de criminalitat sistemàtica. La mostra més bàrbara que hom pot mostrar al món com a símbol evident de la nostra crueltat sense lleis dels feixistes. Les vista en una sala d'aquest hospital militar número 1: una nena d'un any d'edat més o menys sense una cama; al mateix llit la seva mare sense un braç.

En un altre llit, hi ha una noia amb el rostre amagat i els ulls amb una llum de febre. Fent-li companyia hi ha dues dones joves. No són viants. Una d'elles porta un voluminós embenatge al voltant del coll; l'altre al voltant d'un braç. L'altitud riu sense força seguint les bromes de les seves amigues. Han estat metral·lades, però són molt joves. Els han malmat els cos. La joventut no els l'han pogut arrencar. Les tres han estat ferides en lloc diferents i en ocasions distintes. La més greu, la que encara no s'ha pogut aixecar, es diu Antonia García. Té 16 anys.

Sortim del «Sepul», en resposta; vaig sentir l'explosió i no em recordo de res més. Crec que em portaren a l'hospital amb molts d'altres ferits. Resulta ferida del ventre i del pit. De metralla. Un ròssec de ferides.

—Ha estat a la porta de la mort, em diuen les seves amigues.

Ara tot el seu cos està envoltat per una cuirassa de bones ja riu, encara que el seu riure és feble i la deixa sense alre.

Carme González, la ferida en el braç, ha acomplert els setze anys. S'ha criat als barris baixos. Parla amb desimboltura. No l'ha ferida un obús. Ha estat una bala de metralladora. Al front? No. Al peu de casa seva. A la Carrera de San Francisco. Un avi feixista disparà amb les metralladores. La bala li interessà tendons i la curació ha estat lenta. Ja es troba quasi guarida. Un dia d'aquests anirà al cinema.

Un avi feixista que disparava les seves metralladores sobre els carrers de Madrid. Contra qui anaven les bales? Contra les persones que corrien pels carrers. Al principi, quan la curiositat feia sortir la gent als balcons, els caces alemanys disparaven llurs metralladores. Molts no ho volien creure. Quan calgueren l'home o ferits, se'n convenceren.

A la tercera noia no foren bales de metralladora el que li ha ocasionat una enorme destroca al coll. S'anomena Rosa García, i com que té quinze anys, una tarda se'n anà a un cinema de la Gran Via. La tocà la metralla.

—Estava fent cua al Rialto i començaren a caure obusos. Tots ens refugiàrem a les escaleres. I allí ens agafà.

També li queda una idea morta. La posaren en una llitera. Més tard l'operaren per mort. La posaren en una camilla. Més tard l'operaren per a extraure-li un tros de metralla. Han de fer-li una nova operació per a traure'n un altre.

A l'hospital hi ha molts ferits a causa dels bombardeigs. Ahir mateix n'entraren bastants. Eren víctimes a conseqüència que les nostres forces haguessin derrotat els feixistes a la Sierra. Cap dels nostres avanços no pot deixar de repercutir en els canons amb què els feixistes assassinen els madrilenys.

Madrid, 8 (del nostre corresponent). — Això era un hotel; ha estat transformat en hospital de sang. El hall ple de ferits i de familiars i amics que han vingut a visitar-los. Es dia de visita. Els ferits celebren la seva festa de comunicació amb les persones de la seva intimitat. En penetrar en aquesta sala ampla, el primer que percep la mirada són les croses arreplegades a les butaques en les quals hi ha asseguts els que usen. Després braços caestrells, braços mutilats, de guarniment, braços mutilats. Pertanyen aquests a un cos fort i el contrast impressiona. La mirada també es deté, impressionada, als trossos de culxa d'on foren esqueixades les cames. D'aquests ferits que caminen penosament amb les croses, els penja un culot dels pantalons buit. Amb tot, els costa de desfer-se d'aquell vestit que usaven abans de la guerra. També, els seus membres inutilitzats, la desferia de membres i resisteixen a declarar-se incomplets. Els monyons encara volen avançar com si seguessin units a terra per un peu. I